

Minister vilde faae en Meningstilkjendegivelse, som han kunde støtte sig til.

Ordføreren: Selve Endringsforslagene give mig ikke nogen Anledning til at opholde mig videre ved dem. Svad Spørgsmaalet om Ansættelse af Assistenten angaar, da forstaar jeg den ærede Minister saaledes, at dette Spørgsmaal i Birkeliigheden er bortfaldet, efter at det paagjældende Beløb er optaget paa Finantsloven for et Aar. Med Hensyn til dette enkelte Punkt vil jeg gjøre opmærksom paa, at da dette Spørgsmaal om at tage flere Personer i Arbejde fornemmeligt gjaldt Generaldecisoratoriet for det indvirkte Skattevæsen og Decisoratoriet for Postvæsenets Regnskaber, har jeg søgt at faae Oplysning om Forholdene ved disse to Departementer. Jeg har faaet Oplysninger for det ene Departements Vedkommende, og jeg skal da sige den meget ærede Finantsminister, at de 29 Assistenten, der findes i de tre Goldrevisionskontorer, have en Gjennemsnitslønning af 462 Rd., saavidt jeg har regnet rigtig, endstjændt en Del af dem have tjent i 16 Aar, ja, jeg tror endogjaa i endnu længere Tid. Derfor nu disse 29 kunde udføre det maaste noget forøgede Arbejde, som Tiden fører med sig, vilde det utvivlsomt — og det er i Overensstemmelse med den hele Grundbetragtning, som Udvalget har haft af disse Forhold — være rigtigt at yde de 29 de 7 pSt. Tillæg, som der kun kan blive ud af disse 1,180 Rd., i Stedet for at benytte dem til at anstaafe et Par Assistenten, som maaste ikke behøves. Det er denne Bemærkning, jeg skal tillade mig at lade indflyde til Overveelse af den høitærede Minister. I det Hele har man tidligere ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Medhjælpssummerne troet at kunne gaa ud fra, at det vilde have været hensigtsmæssigere at have en Del færre Personer, lønne dem noget bedre og saa fordrø deres hele Arbejdstid anvendt. Der er Betragtninger fremførte ved tidligere Behandlinger og ogsaa nu i Udvalget om dette Spørgsmaal fra anden Side, men for flere af Udvalgets Medlemmer og deriblandt mig have disse Betragtninger ikke kunnet overveie de Grunde, der tale for en saadan Anvendelse af Medhjælpssummerne. Det er ganske sikkert ubehageligt for de forskjellige Ministerier at have et ikke ubetydeligt Antal Medhjælperen, som umulig, især efterhaanden som de rykke frem i Aar og faae visse Krav, kunne leve af den Lønning, de faae, og at man derimod, dersom man kun ansatte dygtige Mænd og benyttede deres fulde Tid, utvivlsomt vilde gennem Medhjælpssummerne kunne faae Tjenesten udført paa en mere hensigtsvarende Maade end nu. Jeg tnytter denne almindelige Bemærkning til den specielle med Hensyn til Forholder i de 3 Goldrevisionskontorer. Svad angaar Underendringsforslaget under Nr. 10 angaaende Nedsettelsen af den i Forslaget under Nr. 9 om-

meldte Sum med 200 Rd., da har jeg ikke Bemyndigelse til paa Udvalgets Begne at udtale mig mere velvillig overfor dette Spørgsmaal, end jeg har talt. Jeg har sagt, at det stod for Udvalget saaledes, at der vel kunde være Grund til at imødføkke Ministeren, naat han ønskede nogen Forhøielse af den vedkommende Mands Lønning, men at man ikke kunde finde det rigtigt at føre det ind under den Form, hvor det navnlig gjaldt om at hjælpe de lavere lønnede Embeds- og Bestillingsmænd. Jeg tør altsaa ikke paa Udvalgets Begne andet end fastholde Forslaget, men jeg skal sige for mit personlige Vedkommende, og jeg haaber, at Udvalget vil tilgive mig min Svaghed, at denne formelle Betænkning ikke skal forhindre mig fra ikke for mit personlige Vedkommende at holde videre fast ved dette Underendringsforslag. Jeg skal altsaa ikke for mit personlige Vedkommende have Noget imod, om Folkethinget her maatte ville forkaste Finantsudvalgets Indstilling. — Det har været Skik i de tidligere Aar, at man i Udvalgets Betænkning over Indtægtsfiden til anden Behandling har indsat en Slags Overfugt over Status. Det har man ikke kunnet gjøre denne Gang, fordi man har havt hele Betænkningen for til Behandling, og jeg skal heller ikke længe opholde Thinget ved en Overveelse af dette Spørgsmaal, som enhver af de Herrer i Grunden kan anfille selv, og som aldrig for den One giver noget andet Syn kan faae ud, men jeg tror dog at burde gjøre nogle enkelte Anmærninger i denne Retning, saaledes som Finantslovsforslaget blev forelagt, angav det et Overfud af 768,541 Rd. Der var foreslaaet at betale paa vor inden- og udenlandsske Gjæld 2,423,980 Rd. Der var foreslaaet anvendt til offentlige Arbejder 2,264,792 Rd. Man har ikke tidligere taget Hensyn til Afbetalingen af vor Gjæld til Nationalbanken paa § 4 eller til Afviklingen af vort Forhold til Entekassen paa § 16, og jeg tillader mig — det er noget paa Slump — at anlæe den første Post til 260,000 Rd., og den anden Post til 100,000 Rd., saaledes at jeg altsaa regner begge Dele til Fordel for Balancen med 360,000 Rd. Vi faae saaledes som Fremgang efter Finantslovsforslaget, som det var forelagt, 5,816,917 Rd. Man pleier imidlertid i de senere Aar kun at medregne det, man anvender til offentlige Arbejder, med Halvdelen af dets paalydende Beløb, og der vil da fra den af mig nævnte Sum være at fradrage 1,132,396 Rd., nemlig Halvdelen af det Beløb, som jeg ovenfor har nævnt, til offentlige Arbejder. Der vil altsaa blive som Fremgang 4,684,521 Rd. Derimod optage vi paa § 10 af vor Formue dels ved at fordrøge Indbetalingerne paa Dresundstolden og af Reservesfondens Aktiver, dels ved at benytte indkommende Summer i Afdrag paa andet Tilgodehavende 4,261,901 Rd., alt efter som Finantslovsforslaget blev forelagt. Drages